

Sygnatura akt III RC 68/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 02-03-2017 r.

Sąd Rejonowy w Koninie Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Adam Michalak

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Płóciennik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 01-03-2017 r.

sprawy z powództwa wniesionego przez **J. P. (1)**

przeciwko pozwanemu **E. P.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

1. Pozbawia w całości wykonalność punktu 1 tytułu wykonawczego, tj. wyroku Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 26 czerwca 2012 r. wydanego w sprawie sygn. III RC 102/12 – z dniem 27 stycznia 2016 r.
2. Przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. D. kwotę 73,80 zł z tytułu zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.
3. Nie uiszczonymi kosztami sądowymi obciąża w całości Skarb Państwa.

Adam Michalak

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Koninie wyrokiem z dnia 26 czerwca 2012 r., sygn. akt III RC 102/12 w pkt. 1 wyroku zasądził pod J. P. (1) na rzecz E. P. **alimenty** w kwocie 350 zł miesięcznie od dnia 10 lutego 2012 r. do 15 dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności. W tym samym czasie toczyła się pomiędzy stronami sprawa rozwodowa prowadzona przez Sąd Okręgowy w Łodzi pod sygnaturą XII C 1985/12. Wyrok w sprawie III RC 102/12 uprawomocnił się. Wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Łodzi rozwiązał poprzez rozwód małżeństwo E. i J. P. (1), z winy E. P., jednocześnie zasądzając od E. P. alimenty na rzecz J. P. (1) w wysokości 350 zł miesięcznie **w miejsce alimentów** zasądzonych na rzecz E. P. przez Sąd Rejonowy w Koninie. Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 27 stycznia 2016 r., sygn. akt I Ca 953/15 zmienił w/w wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi i **oddalił alimenty** na rzecz J. P. (2), natomiast roszczenie J. P. (1) o ustalenia wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego wyłączył i przekazał do prowadzenia Sądowi Rejonowemu w Koninie na podstawie postanowienia z dnia 13 stycznia 2016 r.. W międzyczasie prowadzone było również postępowanie prowadzone przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, sygn. akt II 1 C 25/13, o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Koninie, sygn. akt III RC 102/12, które zakończyło się wyrokiem oddalającym. Sąd oddalił żądanie J. P. (1), która twierdziła, że tytuł wykonawczy został nadany w czasie, gdy nie miała ona możliwości obrony swoich praw, jednak Sąd ten mając na uwadze, że podnoszona przez J. P. (1) okoliczność nie znajduje się w katalogu przesłanek art. 840 kpc oddalił powództwo. (bezsporne)

Postanowieniem o zabezpieczeniu z dnia 30 czerwca 2016 r., Sąd Rejonowy w Koninie zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowy w Koninie S. O., sygn. akt Kmp 40/12, prowadzone na podstawie wyroku z dnia 26 czerwca 2012 r., sygn. akt III RC 102/12.

Wobec przytoczonego wyżej stanu faktycznego, ustalonego w drodze postępowania sądowego Sąd nie ustalał aktualnej sytuacji materialnej stron. O ocenie żądania powódki zadecydowały okoliczności prawne, a nie faktyczna sytuacja stron.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dowodów:

- akta: III RC 102/12, XII C 1985/12, II 1C 25/13, Kmp 40/12

Dowody przyjęte w zakres ustaleń były spójne, miały treść logiczną i wzajemnie się uzupełniały. Sąd nie dopatrył się przyczyn do podważania ich wiarygodności i mocy dowodowej.

Z dowodów powyższych wynikało zasadnicze dla rozstrzygnięcia sprawy ustalenie, że roszczenie powódki należało uznać za zasadne. Należy jednak zauważyć, że nieprawidłowe rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w Koninie, sygn. akt III RC 102/12 polegające na oparciu wyroku o złą podstawę prawną tj. art. 60 krio, zamiast art. 27 krio, spowodowało prawny galimatias, który utrzymywał się przez dłuższy czas. W trakcie orzekania w w/w sprawie Sąd Rejonowy w Koninie wiedział o toczącym się postępowaniu rozwodowym, co bezpośrednio wynika z przesłuchania powoda (k. 58v III RC 102/12) i zgodnie z art. 445 § 2 kpc sprawa ta powinna zostać zawieszona, gdyż była wszczęta przed pozwem o rozwód. Mimo to wyrok został wydany, uprawomocnił się i na jego podstawie została wszczęta egzekucja. Wyrok rozwodowy wydany przez Sąd Okręgowy w Łodzi, nawet częściowo zmieniony przez wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi spowodował, że obowiązek alimentacyjny ustalony przez Sąd Rejonowy w Koninie **wygasł z mocy prawa**, o czym będzie dalej mowa z części prawnej uzasadnienia.

Sąd oddalił wnioski dowodowe zarówno powódki jak i pozwanego, gdyż nie miały one dla rozstrzygnięcia znaczenia. Sąd oparł się jedynie na ustaleniach faktycznych dokonanych w drodze prowadzonych postępowań sądowych, które były bezsporne i prawomocne. W sprawie niniejszej istotny jest wyłącznie aspekt prawny, a zatem powoływane przez strony wnioski dowodowe byłyby zbędne i prowadziłyby wyłącznie do przedłużenia postępowania.

Zastosowane prawo materialne określiło fakty dla sprawy istotne. Pozostałe nie miały dla niej znaczenia i Sąd ich nie ustalał, a dowodów ich dotyczących nie oceniał (art. 227 kpc). Uzasadnienie sporządzono według wskazań art. 328 § 2 kpc i ograniczono do elementów niezbędnych dla kontroli instancyjnej. Treści dowodów przyjętych do ustaleń Sąd nie powtarzał w uzasadnieniu i zawarł w nim tylko istotne wnioski z nich wynikające. Te dowody Sąd czyni integralną częścią uzasadnienia z uwagi na zasadę jawności postępowania sądowego (art. 9 kpc).

W postępowaniu Sąd kierował się naczelną zasadą nowożytnego procesu cywilnego - kontradiktoryjnością. Dlatego Sąd nie przeprowadzał dowodów z urzędu i dokonywał ustaleń na podstawie aktywności stron w prezentowaniu dowodów i związanej z nią zasadą ciężaru dowodu (art. 3 i 233 kpc, art. 6 kc).

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 kpc dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło **zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło** albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne.

Powództwo o ustalenie alimentów na rzecz E. P. od J. P. (1) zostało wytoczone w dniu 16 grudnia 2011 tj. w trakcie trwania małżeństwa stron (pозew o rozwód został wniesiony dnia 23 kwietnia 2012r.). Podstawą ich orzekania powinien być art. 27 krio, który jest podstawą roszczenia o przyczynianie się do potrzeb zaspokojenia rodziny w czasie trwania małżeństwa i jest jedyną podstawą do dochodzenia „alimentów” przez nierozwiedzionego małżonka. Wbrew art. 445 § 2 kpc Sąd Rejonowy w Koninie nie zawiesił postępowania o alimenty wszczętego na podstawie art. 27 krio, lecz przeciwnie wydał wyrok, który uprawomocnił się i stał się podstawą wszczęcia postępowania egzekucyjnego sygn. akt Kmp 40/12. W wyroku rozwodowym Sąd Okręgowy w Łodzi rozwiązał małżeństwo stron przez rozwód z winy pozwanego oraz orzekł o alimentach płatnych do rąk J. P. (1) należnych od E. P. płatnych w miejsce alimentów orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie. Sąd Apelacyjny w Łodzi zmienił wyrok rozwodowy w ten sposób,

że oddalił roszczenie J. P. (1) o zasądzenie na jej rzecz alimentów wskazując, że nie ma do tego podstaw faktycznych, gdyż nie znajduje się ona w niedostatku. Wyrok rozwodowy uprawomocnił się 27 stycznia 2016 r.

W uchwale Sądu Najwyższego z dnia 5 października 1982 r. sygn. akt III CZP 38/82 czytamy, że „<dot. Art. 27 krio> jedną z cech tego swoistego obowiązku alimentacyjnego jest, że **wygasa on** na skutek ustania małżeństwa (...). Obowiązek alimentacyjny pomiędzy małżonkami **wygasa** na skutek ustania małżeństwa, a więc wygasa także na skutek rozwiązania małżeństwa przez rozwód. Skutek ten następuje z mocy samego prawa z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia rozwodowego”.

Wobec faktu orzeczenia rozwodu pomiędzy stronami oraz mając na uwadze treść powoływanej uchwały podstawą orzekania w sprawie niniejszej był przywoływany art. 840 § 2 kpc. Powołanie się na prawomocny wyrok rozwodowy jest przesłanką unicestwiającą egzekucję, gdyż należy do zdarzenia, które nastąpiło po powstaniu tytułu egzekucyjnego i spowodowało wygaśnięcie zobowiązania.

Mając na uwadze fakt wygaśnięcia zobowiązania alimentacyjnego z mocy prawa, niecelowe było prowadzenie szeroko zakrojonego postępowania dowodowego w postaci przesłuchania stron czy badania dokumentów pod kątem sytuacji finansowej stron.

Dochodzone roszczenie znajduje uzasadnioną podstawę prawną w cyt. normie art. 840 kpc.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w sentencji uznając powództwo za uzasadnione.

Sąd odstąpił od obciążenia pozwanego kosztami procesu z uwagi na jego sytuację osobistą i materialną (art. 102 kpc) i tak samo kosztami sądowymi, którymi jednocześnie obciążył Skarb Państwa (art. 113 ust. 4 uksc).

Art. 83 ust. 2 uksc stanowił podstawę orzeczenia o nie uiszczonych kosztach sądowych.

O kosztach pełnomocnictwa z urzędu orzeczono na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy Prawo o adwokaturze.

Wysokość wynagrodzenia adwokata wynika z Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października (...) w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. poz. 1801) - § 4 ust. 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 9 rozporządzenia.

Sąd nie znalazł podstaw do podwyższenia kwoty wynagrodzenia adwokata ponad próg minimalny określony w § 4 ust. 1 Rozporządzenia.

A.. Z. G., pomimo reprezentowania pozwanego w sprawie nie złożyła wniosku o zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, w związku z powyższym sąd nie orzekał o zwrocie należnych jej kosztów.

Adam Michalak

Z/

1. Wyrok prawomocny w dniu
2. Odnotować.
3. Wyłączyć akta dołączone.
4. Wykonać pkt 2.
5. Akta odłożyć.

K-n dn.

SSR Adam Michalak